

عنوان مقاله:

ارزیابی مردم شهر تهران از وضعیت سلامتی خود بر حسب جنسیت، تحصیلات و منطقه مسکونی: یک مطالعه جمعیتی

محل انتشار:

دوماهنامه پایش، دوره 2، شماره 3 (سال: 1382)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

آریتا گشتاسبی

علی منتظری

مریم سادات وحدانی نیا

عباس رحیمی فروشانی

کاظم محمد

خلاصه مقاله:

نابرابری بهداشتی همواره در بهداشت عمومی مقوله ای مطرح و مورد توجه بوده و در این زمینه تاکنون مطالعات متعددی انجام شده است. بر اساس نتایج مطالعات عوامل اقتصادی-اجتماعی از مهمترین عوامل موثر بر نابرابری های بهداشتی در جوامع هستند. مطالعه حاضر بر آن است تا به بررسی ارتباط بین جنس، تحصیلات و منطقه محل سکونت با میزان سلامت در جمعیت بالاتر از ۱۵ سال شهر تهران بپردازد. مطالعه از نوع مقطعی بوده و نمونه حاضر که شامل ۴۱۶۳ نفر از افراد بالای ۱۵ سال ساکن مناطق ۲۲ گانه شهر تهران بود به روش خوشه ای تصادفی چند مرحله ای انتخاب شده است. میزان سلامت با استفاده از پرسشنامه استاندارد Short (SF-۳۶) Form ۳۶ و سایر اطلاعات مربوط به مشخصات جمعیتی در مصاحبه حضوری افراد سنین بالاتر از ۱۵ سال جمع آوری شد. میانگین سنی نمونه مورد مطالعه ۳۵.۱ (SD=۱۶) و میانگین سال های تحصیل رسمی ۱۰ (SD=۴.۵) سال به دست آمد. بر اساس نتایج مطالعه، بانوان به طور کلی سطح سلامت خود را نسبت به مردان به میزان پایینی تری برآورد کردند ($P < 0.001$ و $X^2 = 60$). همچنین بین سطح تحصیلات و منطقه محل سکونت در برآورد از سطح سلامتی نمونه مورد مطالعه ارتباط معنی داری به دست آمد ($P < 0.001$). به این مفهوم که افراد در سطوح بالاتر تحصیلی نسبت به سطوح پایین تر تحصیلی سطح بالاتری از سلامتی را گزارش کرده اند. سکونت در مناطق مختلف جغرافیایی شهر تهران نیز بر ارزیابی افراد از سطح سلامتشان اثرگذار بوده است ($P < 0.001$). به طور کلی یافته های مطالعه حاضر نشان دهنده آن است که ارزیابی سطح سلامتی در جمعیت به میزان زیادی تحت تاثیر عوامل جمعیتی و اقتصادی-اجتماعی قرار می گیرد.

کلمات کلیدی:

Health status, Population study, Iran, سطح سلامتی، بهداشت عمومی، مطالعه

جمعیتی، ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1448290>

